

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ὑποβληθεῖσαν καὶ ἀρμοδίως ἐγκριθεῖσαν γνώμην τῆς ἐπιτροπείας, τῆς πρὸ πενταετίας διορισθείσης πρὸς ἔκδοσιν τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, σκοπὸν προέθετο ἡ ἔκδοσις αὕτη τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀρχαιοτέρου κειμένου τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ μάλιστα τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Τοιοῦτον δὲ ἔχουσα σκοπὸν παρεσκευάσθη οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει οἰωνδήποτε ἐντύπων ἐκδόσεων, οὐδὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς κριτικὰς ἐκδόσεις χρησιμοποιουμένων μεγάλων καὶ μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένων κωδίκων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνων τῶν χειρογράφων, ὅσα συνήθως παρορῶνται, καί, κατὰ τὸ γραφικὸν λόγιον εἰπεῖν, ἀποδοκιμάζονται ὑπὸ τῶν οἰκοδομούντων, καὶ δὴ εἰς μὲν τὴν Ἀποκάλυψιν καὶ μέρη τινὰ τῶν Πράξεων, τὰ ἐπ' ἐκκλησίας μὴ ἀναγινωσκόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει ἀπογράφων βυζαντιακῶν, ὡς τὰ πολλὰ γεγραμμένων μικροῖς ἢ ἐπισεσυρμένοις γράμμασι, κατὰ τὸ πλεῖστον νεωτέρων τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ περιεχόντων τὸ ἱερὸν κείμενον ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὰ λοιπά, τὰ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινωσκόμενα μέρη τῆς ἱερᾶς συλλογῆς, ἐπὶ τῇ βάσει χειρογράφων ὁμοίας καταγωγῆς, ἡλικίας καὶ γραφῆς, περιεχόντων τὸ ἱερὸν κείμενον κατὰ περικοπὰς ἢ ἀναγνώσματα, καὶ ἀποτελούντων τὰ οὕτω καλούμενα ἐκλογάδια (*lectionaria*), εἴτε ὡς *Εὐαγγελιάρια*, εἴτε ὡς *Πραξαποστόλους*, καὶ εἴτε ὡς *πλήρη*, περιλαμβάνοντα πάντα τὰ ἀναγινωσκόμενα, καθ' ὠρισμένον τι σχέδιον διανεμημένα εἰς ἀπάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐνιαυτοῦ, εἴτε ὡς *ἀτελεῖ*, περιέχοντα μόνον τὰ ἀναγνώσματα τῶν Σαββάτων καὶ τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑορτασίμων ἢ ὡς ἑορτασίμων τιμωμένων

ἡμερῶν.

Καὶ κατὰ τὸ κείμενον αὐτῶν ἔχουσι τὰ ἐκλογάδια διαφορὰς πρὸς ἄλληλα. Ἐν τοῖς Εὐαγγελιαρίοις, ἦττον μὲν σαφῶς ἐν τοῖς ἀτελεστέροις, σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς πληρεστέροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς καθημερινοῖς ἀναγνώσμασι τῶν τριῶν πρώτων Εὐαγγελιστῶν, διακρίνονται δύο τύποι κειμένων, τοῦ μὲν συγγενεύοντος πρὸς τὸ κείμενον τῶν συνήθων βυζαντιακῶν ἀπογράφων, τοῦ δὲ ἐτέρου πρὸς τῇ συγγενείᾳ ἐκείνῃ ἔχοντος καὶ παραλλαγὰς τινὰς καὶ ἀναγνώσεις ἀξιοσημειώτους, ὅχι μὲν ὡς ὄλως ἀμαρτύρους ἄλλοθεν, ἀλλ' ὡς ὑπεμφαινούσας ἀντιγραφὴν ἐξ ἐτέρων ἀπογράφων. Ἡ διάκρισις τῶν δύο τύπων καὶ ἡ ἐκ διαφόρων ἀπογράφων ἀντιγραφὴ ἐκατέρων αὐτῶν δείκνυται καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι τὰ Εὐαγγελίαρια, τὰ ἐν τοῖς καθημερινοῖς ἀναγνώσμασι παρουσιάζοντα παραλλαγὰς πρὸς τὸ κείμενον τῶν συνήθων βυζαντιακῶν ἀπογράφων, τὰ αὐτὰ ἐν τοῖς ἀναγνώσμασι τῶν ἑορτῶν καὶ τοῦ Μηνολογίου ἐπαναλαμβάνουσι πολλάκις τὰς αὐτὰς περικοπὰς μετὰ διαφόρων γραφῶν, καὶ δὴ τῶν τοῦ βυζαντιακοῦ τύπου. Κατὰ τὴν ἀναντίρρητον μαρτυρίαν ἐξήκοντα καὶ πλέον χειρογράφων τῶν πληρεστέρων Εὐαγγελιαρίων, ὅσα ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ παρεβάλομεν ἐνταῦθά τε καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει (περὶ τὰ 45) ἢ χάριν ἡμῶν παρεβλήθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις, ἢ ἄλλως παραβληθέντα ὑπ' ἄλλων πρὸς κεινὰ εἰς χρῆσιν ἡμῶν, ἀμφοτέρω οἱ δύο οὔτοι ἀνῆκον τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἦσαν ἐν κοινῇ καὶ ἐπισήμῳ χρήσει ἀπὸ τῆς ἐνάτης τοῦλάχιστον ἑκατονταετηρίδος μέχρι τῆς δεκάτης ἕκτης, διτηρήθη δὲ ἕκαστος τύπος οὕτως ἐπιμελῶς καὶ ἀσυγχύτως, ὥστε παρὰ τὸν μακρὸν χρόνον ὀλίγα ἀπόγραφα καὶ περὶ ὀλίγα ἐμφαίνουσί τινα ἀλλοιώσιν ἢ ἐπίδρασιν τοῦ ἐνὸς τύπου

ἐπὶ τοῦ ἑτέρου. Τούτου δὲ ἔνεκα ὁ γινώσκων διακριτικῶς τινὰς ἀναγνώσεις τοῦ ἑνὸς τύπου ἀπταιστώως σχεδὸν μαντεύει καὶ τὰς ἄλλας ἰδιαζούσας ἀναγνώσεις τοῦ αὐτοῦ τύπου, καὶ ὅπερ μέγιστον, ὁ μελετήσας ἀντίγραφά τινα τοῦ ἑνὸς τύπου ὀλίγα ἔχει νὰ μάθῃ ἐκ τῆς μελέτης τῶν λοιπῶν ἀντιγράφων τοῦ αὐτοῦ τύπου.

Ἡ ἐν τῷ κλίματι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας μεμαρτυρημένη αὕτη καὶ ἐπὶ ὀκτῶ τουλάχιστον ἑκατονταετηρίδας διήκουσα παρουσία καὶ ἀσύγχυτος σχεδὸν διαφύλαξις δύο τύπων τοῦ εὐαγγελικοῦ κειμένου ἀπλουστάτην καθ' ἡμᾶς ἐξήγησιν ἔχει ταύτην, ὅτι ἀμφοτέρω οἱ τύποι ἦσαν καὶ πρότερον ἐν κοινῇ καὶ ἐπισήμῳ χρήσει, ὡς ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ κύρος τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς ἀθθεντίας. Καὶ ὁ μὲν τύπος ὁ μᾶλλον πλησιάζων τῷ βυζαντιακῷ φαίνεται ὡς ὁ αὐτὸς τῇ Ἀντιοχικῇ ἢ Συριακῇ ἐκδόσει, διαδοθείση εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ ὕστερον, ὁ δὲ ἕτερος τύπος πιθανώτατα εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ κειμένῳ τῷ ἀπ' ἀρχῆς ἐν χρήσει ὄντι ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ. Διὸ καὶ ὁ τύπος οὗτος, ὡς πρότερον ἐν χρήσει ὢν, εὐρίσκεται ἐν τῷ ἀναντιρρήτως πρότερον συστάντι μέρει τῶν καθημερινῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν ᾧ ὁ ἕτερος τύπος, ὡς ὕστερον εἰσαχθεὶς καὶ κατὰ μικρὸν διαδοθεὶς, εὐρίσκεται ἐν τοῖς ὕστερον συστάσι καὶ κατὰ μικρὸν συμπληρωθεῖσιν ἀναγνώσμασι τοῦ Μηνολογίου.

Ὅμοιά διάκρισις τύπων καὶ ἐν τοῖς Πραξαποστόλοις, πιθανὴ οὖσα καθ' ἑαυτήν, ὑπεμφαίνεται μὲν ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 14 ἀπογράφου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πλὴν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναντίρρητος, ἐφ' ὅσον αἱ περὶ τὸ κείμενον αὐτοῦ παρατηρούμεναι παραλλαγὰι ἐπιδέχονται καὶ ἄλλην ἐξήγησιν, δὲν μαρτυροῦνται δὲ ὁμοφώνως ὑπὸ πλειόνων, ἀρχαιοτέρων

καὶ δοκιμωτέρων χειρογράφων, καὶ δὴ καὶ ἐχόντων βεβαιότερα τεκμήρια τῆς καταγωγῆς αὐτῶν, ὡς συμβαίνει ἐν τοῖς Εὐαγγελιαρίοις.

Ἐν τῇ ἐξῆς ἀναγραφῇ δηλοῦνται τὰ χειρόγραφα τὰ παραβληθέντα κατὰ τε τὴν παρασκευὴν τοῦ κειμένου καὶ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπ' ἄλλων χάριν ἡμῶν ἢ ἄλλως παραβληθέντων. Ὡς ἐπιβοηθητικῶς μόνον χρησιμοποιηθέντα, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, παρατρέχονται τὰ πολυάριθμα ἀντίγραφα τῶν ἀτελῶν Εὐαγγελιαρίων ὡς καὶ πολλὰ Τετραευάγγελα παραβληθέντα ἐν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἄθῳ. Σημειοῦνται δὲ δι' ἀστερίσκων (προτασσομένων) τὰ ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν μελετηθέντα, καὶ δὴ διὰ ** τὰ κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ κειμένου, καὶ διὰ * τὰ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ παραβληθέντα, διὰ τοῦ β τὰ Εὐαγγελιάρια τοῦ βυζαντιακοῦ τύπου, διὰ τοῦ α τὰ ἀξιοσημείωτα τῶν ἀτελῶν Εὐαγγελιαρίων καὶ Πραξαποστόλων, διὰ τοῦ † τὰ ἐν σκευοφυλακίοις φυλαττόμενα, καὶ διὰ τοῦ σ τὰ συνεχῆ κείμενα τῶν Πραξαποστόλων. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν μάλιστα μὲν διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν κατὰ περικοπὰς πληρεστέρων Πραξαποστόλων, ἔπειτα δὲ διὰ τὸ ὁμοφυεῖς τοῦ κειμένου αὐτῶν πρὸς τὸ ἐκείνων κείμενον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΡΙΑ

- ** Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, 1. 3α. 4. 7 Μονῆς, καὶ 1. 2β. 5α. 6α Σχολῆς.
- ** Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χάλκης, † 167. 168β. 169β. 170. 171. 172. 173.
- ** Μετοχίου Ἁγίου Τάφου ἐν Κωνσταντινουπόλει, 11. 272. 649.

- ** Ἁγίου Γεωργίου παρὰ τῆ πύλῃ Ἀδριανουπόλεως, δύο †, τὸ μὲν ἀτελές, τὸ δὲ πλήρες (ἐκ τῶν τῆς Ἁγίας Σοφίας).
- * Ἁγίου Δημητρίου Ταταούλων, δύο †, τὸ μὲν ἀπὸ 1550, τὸ δὲ ἀρχαιότερον β.
- * Κουτλουμουσίου, 62β. 64. 65.
- * Καρακάλλου, 11. 13β.
- * Ξηροποτάμου, 122β.
- * Ἰβήρων, 1α. 3β. 9β. 10β. 11. 12β. 13. 638. καὶ ἐν † α.
- * Λαύρας, A 72. 84. 86α. 93β. 95. 97β. 105. 111β. 113. 116β. 117. 118.
- Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἑλλάδος, 67. 164. 186.
- Ἱεροσολυμιάδος Βιβλιοθήκης, 9. 12. 33. 40. 95β. 152. 186β. 236. 245β. (καί τινα τῶν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως β).
- Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημείας Πετροπόλεως, δύο, τὸ ἀπὸ 985β, καὶ τὸ ἀπὸ 1034.

ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

- ** Θεολογικῆς Σχολῆς, 13. 14. 15α. 9σ. 16σ. 177σ (τὸ τελευταῖον ἐλλιπές).
- ** Ἐμπορικῆς Σχολῆς, 59. 74. 26σ. 35σ. 96σ. 133σ.
- * Κουτλουμουσίου, 80σ.
- * Καρακάλλου, 62.
- * Ἰβήρων, 24σ. 25σ. 28σ. 29σ. 30σ. 37σ. 39σ. 52σ. 57σ. 60σ.
- * Λαύρας, B 64σ. 74. 79. 90. Γ 123. A 65σ.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

- ** Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χάλκης, 26. 96.
- ** Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν Κωνσταντινουπόλει, 303.
- ** Κουτλουμουσίου, 82. 83. 163. 356.
- ** Ἰβήρων, 25. 60. 589. 594.

** Λαύρας, A 91. B 5. 18. 80. Ω 16 (έλλιπές) καὶ ἄλλα 8, τὸν αὐτὸν ἔχοντα τύπον τῷ B 80.

Ὀλίγιστα τῶν χειρογράφων τούτων εἶναι ἀρχαιότερα τῆς ι' καὶ νεώτερα τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος. Ὀλίγα εἶναι καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ιε' καὶ ιζ' ἑκατονταετηρίδα. Τὰ λοιπά, τὰ μὲν κατὰ τὴν ἰδίαν μαρτυρίαν, τὰ δὲ κατὰ πιθανωτάτην εἰκασίαν, ἀνήκουσιν εἰς τὸν μεταξὺ χρόνον, ἀπὸ τῆς ι' μέχρι τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν νεωτέρων ὑπάρχουσι τινὰ οὐχ ἦττον δόκιμα καὶ πολιώτερα πολλῶν ἀρχαιοτέρων, ὡς ἀντίγραφα ἀρχαίων ἀπογράφων. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ 9 τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1688, σῶζει τινὰς ιδιότητας τῶν ἀρχαιοτέρων, ἄλλας τε καὶ τὴν παράλειψιν τοῦ Ἄ Ἰωάννου ἐ 7-8 περὶ τῶν τριῶν μαρτύρων ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐπὶ τοιούτων βάσεων γενομένη ἔσχεν ὡς εἰκὸς καὶ ἡ ἔκδοσις αὕτη τὴν ἑαυτῆς κριτικὴν καθόλου μὲν περὶ τὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν δύο παραλασσόντων τύπων τοῦ εὐαγγελικοῦ κειμένου, ἰδίᾳ δὲ περὶ τὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀναγνώσεων αὐτῶν καὶ τῶν παντὶ σχεδὸν χειρογράφῳ ἰδιαζουσῶν γραφῶν. Πλὴν τοιαύτη ἐγένετο χρῆσις τῆς κριτικῆς, ὥστε, τῆς στίξεως καὶ τῆς ὀρθογραφίας ἐξαιρουμένης, οὐδεμία παρὰ τὸ κῦρος τῶν ὑποκειμένων ἀπογράφων ἐγένετο οὔτε μετάθεσις οὔτε ὑποκατάστασις οὔτε προσθήκη οὔτε ἀφαίρεσις, ἐκτὸς εἰ μὴ ὡς σπάνιαι ἐξαιρέσεις, καὶ αὗται μετὰ ἐπαρκῶν μαρτυριῶν ἄλλοθεν¹. Αἱ ἀναγνώσεις τοῦ βυζαντιακοῦ τύπου ὑπεχώρησαν κατὰ κανόνα ταῖς τοῦ ἐτέρου τύπου, ὑπεχώρησαν δὲ καὶ ἐν Ματθ. ιβ' 25-27. 40. ιγ' 13.

¹ : Οὕτως ἐν Μάρκῳ ιβ' 29 ἀντὶ τῆς γραφῆς τῶν χειρογράφων πάντων (τῶν) ἐντολῶν ἐκρίθη νὰ ἐκδοθῇ πάντων ἐντολή.

36. ιζ' 22. Λουκ. κά 38². Ὅπου δὲ ἡ κρίσις ἦτο ἀμφίβολος περὶ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως λέξεώς τινος ἢ καὶ ῥήσεως ὅλης, ἐγράφησαν αὐταὶ διὰ μικροτέρων γραμμάτων. Μικροτέρων γραμμάτων ἐγένετο χρῆσις καὶ εἰς ὀλίγα τινὰ χωρία, ὅσα, καίπερ μὴ ἔχοντα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων, ὅμως διετηρήθησαν κατ' ἐξαίρεσιν, ὡς ἐπαρκῶς μαρτυρούμενα ἄλλοθεν³. Ἡ περὶ τῆς μοιχαλίδος γυναικὸς περικοπὴ τοῦ Ἰωάννου (ἢ 3-11), καίπερ μὴ συμπεριειλημμένη ἐν τῇ σειρᾷ τῶν καθημερινῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ Εὐαγγελίου τούτου, ὅμως ἀπαντᾷ ἐν τοῖς Μηνολογίοις ἰκανῶν Εὐαγγελιαρίων ἔκ τε τῶν ἀτελῶν καὶ τῶν τελείων, καὶ δὴ τῇ 8 Ὀκτωβρίου, τῆς Ἁγίας Πελαγίας· τούτου δὲ ἔνεκα ἐτυπώθη διὰ τῶν συνήθων γραμμάτων καί, πλὴν ἐλαχίστων παραλλαγῶν, ὅπως ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς περιέχουσιν αὐτὴν ἀπογράφοις.

Ἄλλως ἔχουσι τὰ περὶ τῶν τριῶν μαρτύρων τῆς πρώτης ἐπιστολῆς Ἰωάννου (ἐ 7-8). Τὸ χωρίον τοῦτο οὐ μόνον κατὰ τὰς βάσεις τῆς παρούσης ἐκδόσεως, ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐξαίρεσιν ἐφαίνετο ἐγχωροῦν, ὡς ὅπως ἀμάρτυρον ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων, ἀπὸ τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων μεταφράσεων, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀπογράφων τῆς Σλαυϊκῆς μεταφράσεως, καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς Λατινικῆς, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν γνωστῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων, τῶν γεγραμμένων ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ μικρὸν εἰσαχθείσης εἰς τὴν Βουλγάταν προσθήκης. Διατηρεῖται κατὰ γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

² : Ἀξιοσημείωτος ἐξαίρεσις εἶναι ἡ ἐν Λουκᾷ δ' 44 προτίμησις τῆς βυζαντιακῆς ἀναγνώσεως Γαλιλαίας ἀντὶ τῆς ἀναγνώσεως Ἰουδαίας τοῦ ἐτέρου τύπου, καὶ Λουκ. ιβ' 48 παρέθεντο ἀντὶ παρέθετο. ³ : Ὡς τοιοῦτον εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ Πράξ. ἢ 37, ἔχον τὴν μαρτυρίαν καὶ τοῦ Β 64 τῆς Λαύρας.

Οὕτω παρασκευασθὲν καὶ ἐκτυπωθὲν τὸ κείμενον τῆς παρουσίας ἐκδόσεως διαφέρει τοῦ κειμένου τῆς ὑπὸ τῶν Βιβλικῶν Ἑταιρειῶν διαδιδομένης Κοινῆς Ἐκδόσεως (Textus Receptus) εἰς ἀναγνώσεις μὲν περὶ τὰς 2000, χωρία δὲ περὶ τὰ 1400, καὶ δὴ 150 Ματθαίου, 176 Μάρκου, 260 Λουκᾶ, 100 Ἰωάννου, 125 Πράξεων, 165 Ἐπιστολῶν Παύλου, 65 Ἐπιστολῶν Καθολικῶν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἐπιμελείας πολλῆς ἠξιώθησαν καὶ τὰ παράλληλα χωρία τὰ τε κατὰ νοῦν καὶ κατὰ λέξιν, πολλάκις δὲ καὶ αὐτὰ τὰ κατ' ἀντίθεσιν, δι' ἣν ἔχουσι χρησιμότητα εἰς τὴν μελέτην καὶ κατανόησιν τοῦ ἱεροῦ κειμένου, διεσκευάσθησαν δὲ καὶ συνεπληρώθησαν οὕτω τὰ τῆς Κοινῆς Ἐκδόσεως, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἡ παροῦσα ἔκδοσις διαφέρει ἐκείνης.

Διαφέρει δὲ οὐκ ὀλίγον καὶ εἰς τὴν στίξιν καὶ εἰς τὴν ὀρθογραφίαν καὶ εἰς τὴν δήλωσιν τῶν εἰς τὸ ἱερὸν κείμενον παρεννευομένων ῥήσεων, καὶ δὴ αἱ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰλημμένα, ἀντὶ τῶν εἰσαγωγικῶν, ἐδηλώθησαν διὰ παχυτέρων γραμμάτων, αἱ δὲ ἄλλοθεν εἰλημμένα, πρὸς διάκρισιν ἀπ' ἐκείνων, ἐτυπώθησαν ἀραιῶς.

Ἐν τέλει πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος παρετέθη πίναξ ἐν εἴδει Κυριακοδρομίου καὶ Ἑορτολογίου, δεικνύων τὰς καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀναγιγνωσκομένης περικοπᾶς ἐκ τῶν Εὐαγγελίων, τῶν Πράξεων καὶ τῶν Ἐπιστολῶν.

Κατὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ἔχει βεβαίως καὶ ἡ ἔκδοσις αὕτη, καὶ μάλιστα ὡς πρώτη ἀπόπειρα ἐν τῷ εἴδει τούτῳ, τὰς ἰδίας κῆρας. Ἄλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀτελείαις· «δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι».

Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, τῇ 22
Φεβρουαρίου 1904.
Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
† Ο ΣΑΡΔΕΩΝ ΜΙΧΑΗΛ
† Ο ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Β. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ (εἰσηγητής).

Ἡ Καινή Διαθήκη
1904 Patriarchal Greek New Testament with 20
corrections from later editions

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2025-04-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 18 Apr 2025

de617bbb-f375-5d52-83b5-1ff9e09f4414